

6 ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ | ΤΡΙΤΗ 15 ΙΟΥΝΙΟΥ 2021

Οράματα και εγκλήματα

**Γράφουν οι Φάνης Γέμτος,
Κώστας Γκούμας,
Τάσος Μπαρμπούτης**

Για άλλη μια φορά οι πολιτικοί μας εκπρόσωποι, με την ευκαιρία της Παγκόσμιας Ημέρας Περιβάλλοντος, παρουσίασαν το «όραμά» τους και τις θέσεις τους για την αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης στη χώρα μας, με άφθονες υποσχέσεις και γενικόλογες δεσμεύσεις.

Ο πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης σε ανάρτησή του σημειώνει πως: «Η προστασία του περιβάλλοντος δεν είναι σύνθημα και λόγια, αλλά σχέδιο και πράξεις» και θεωρεί ότι «έχουμε υποχρέωση να παραδώσουμε στα παιδιά μας ένα περιβάλλον που δεν θα είναι χειρότερο από αυτό το οποίο παραλάβαμε....».

Ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευ-

ροντας ύδατα από τη ΛΑΠ Αχελώου (ολοκλήρωση φράγματος Συκιάς και σήραγγας). Και φυσικά με έγκλημα ισοδυναμεί η μη προώθηση των έργων αυτών για τα οποία άφθονες είναι οι υποσχέσεις, διαδοχικές οι εξαγγελίες, ελάχιστα όμως τα βήματα ουσίας. Δεν εργάζονται ούτε καν για να τα «ωριμάσουν» και να προετοιμάσουν τη δρομολόγησή τους (πολιτικές αποφάσεις, μελέτες, χρηματοδοτικά εργαλεία, κ.λπ.).

Και να σκεφθεί κανείς ότι τα έργα που προαναφέραμε, ειδικά εκείνα της ΛΑΠ Πηνειού, θα μπορούσαν να παίξουν καθοριστικό ρόλο και στη μείωση των επιπτώσεων από πλημμύρες.

Δυστυχώς όμως ούτε οι πρόσφατες απώλειες ανθρώπινων ζωών, ούτε οι μεγάλες υλικές καταστροφές (όπως με τον Ιανό), ούτε οι τεράστιες δαπάνες για την αποκατάστασή τους, ούτε η συνεχιζόμενη οικολογική υποβάθμιση, ούτε η κα-

πατημένο εκεί στα βουνά ώστε να μπορούν με ευκολία να εξάψουν τα αντανακλαστικά κάποιων ευαίσθητων πολιτών, τους οποίους με συνέπεια, επί δεκαετίες ολόκληρες, τρομοκρατούσαν με τον μύθο ενός έργου δήθεν καταστροφικού για το περιβάλλον.

Από την άλλη γνωρίζουν ότι, στη φάση που βρίσκεται το έργο, η τυχόν καταστροφή του θα είχε ανυπολόγιστο περιβαλλοντικό, οικονομικό και κυρίως πολιτικό κόστος, κάτι που οι ίδιοι δεν έχουν το κύρος για να το διαχειριστούν.

Περιορίζονται λοιπόν σε δηλώσεις «κατά» του έργου, χωρίς όμως να προσφέρουν κάποια λογική εξήγηση σε έναν καθοπλισμένο πολίτη, που εύλογα αναρωτιέται ποιες είναι τέλος πάντων οι προοπτικές (λειτουργία ή καθάρρευση) αυτού του ημιτελούς εγχειρήματος;

Το ωραίο της υπόθεσης είναι ότι ανάλογο τρόπο σκέψης κατάφεραν να «περά-

ος Αλέξης Τσίπρας μίλησε για «υπαρξιακή» μάχη και για «επανάσταση». Ως ένα βασικό στοιχείο του σχεδίου του για την πράσινη ανάπτυξη έθεσε την υποχρέωση της Πολιτείας να «εξασφαλίσει την ποιότητα των φυσικών πόρων (έδαφος, νερό, οικοσυστήματα)». Κατηγόρησε επίσης την Κυβέρνηση ότι «εγκλημάται» επειδή, μεταξύ άλλων, «αντιμετωπίζει την προστασία της φύσης ως τροχοπέδη της ανάπτυξης», αλλά και επειδή «σχεδιάζει την εκτροπή του Αχελώου»! Και εμείς, μέσα από αυτό το κρεσέντο των μεγάλων λόγων προσπαθούμε να διακρίνουμε πώς ταιριάζουν όλα αυτά στην οικολογικά πολύπαθη Θεσσαλία. Πρώτα απ' όλα, χωρίς κανέναν δισταγμό, αποδεχόμαστε την καταγγελία του Αλ. Τσίπρα περί εγκλημάτων!

As μας επιτρέπει όμως ο αρχηγός του ΣΥΡΙΖΑ, αυτά τα εγκλήματα να τα καταλογίσουμε όχι μόνο στην Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη, αλλά σε όλο το φάσμα των πολιτικών κομμάτων που κυβέρνησαν τον τόπο μας τα τελευταία δέκα χρόνια (για να μην επεκταθούμε περισσότερο) συμπεριλαμβανομένου του κόμματός του.

As δούμε λοιπόν (ενδεικτικά και συνοπτικά) τα «εγκλήματα» στα οποία αναφερόμαστε:

Η Θεσσαλία παραμένει ανοχύρωτη απέναντι στους κινδύνους από την ξηρασία, την ερημοποίηση και την εντεινόμενη διάβρωση των εδαφών. Όλοι πια αντιλαμβάνονται ότι με την κλιματική κρίση τα φαινόμενα θα επαναλαμβάνονται όλο και πιο συχνά και με πολύ μεγαλύτερη ένταση. Γι' αυτό θεωρούμε «έγκλημα» τη συνεχιζόμενη άθλια διαχείριση του υδατικού μας δυναμικού, τη μη δημιουργία σημαντικών αποθεμάτων νερού με έργα ταμίευσης είτε στη ΛΑΠ Πηνειού (Σκοπιά Φαρσάλων, Μουζάκι, Πύλη, Νεοχώρι, Ελκασσόνα, Αημιρός, κ.λπ.), είτε με ενίσχυση του δυναμικού μας μεταφέ-

θίλωσης των προποτικών στη γεωργία (έλλειψη νερού, υψηλό κόστος παραγωγής), ούτε γενικά η αναμφισβήτητη πολίτευση χρησιμότητα αυτών των υδατικών έργων (ασφάλεια, αρδεύσεις, παραγωγή ενέργειας, οικολογική προστασία, κ.λπ.) θεωρήθηκαν λόγοι αρκετά ισχυροί ώστε να ευαισθητοποιήσουν τους πολιτικούς και να «αποσπάσουν» το ενδιαφέρον τους από τα φωτοβολταϊκά, τις ανεμογεννήτριες και άλλα παρόμοια.

Επίσης εγκληματική θεωρείται η απουσία σχεδιασμού (masterplan), η μη εφαρμογή καθορισμένων πολιτικών (π.χ. μείωση υπερκαταναλώσεων), η έλλειψη συγχρόνου θεσμικού πλαισίου και διοίκησης υδάτων (φορέας διαχείρισης), η παντελής αδιαφορία τους να τιθασεύσουν τα ανεξέλεγκτα υδατικά ελλείμματα που οδηγούν σε περιβαλλοντική καταστροφή και υποβάθμιση των οικοσυστημάτων στους ποταμούς και (κυρίως) στους υπογείους υδροφορείς.

Και επειδή ο χώρος δεν επιτρέπει περισσότερη ανάλυση, as κλείσουμε με το «έγκλημα του Αχελώου», στο οποίο ξεχωριστά αναφέρθηκε ο κ. Αλ. Τσίπρας πριν λίγες ημέρες.

Έχουμε για τον ΣΥΡΙΖΑ μία απορία: Σχεδόν πέντε χρόνια στην κυβέρνηση, εφόσον το έργο το θεωρούν «εγκληματικό», «παράνομο», «Φαρανικό» και αφού, όπως λένε, δεν το χρειάζεται η Θεσσαλία, γιατί άραγε δεν το κατεδάφισαν; Και εάν πούνε ότι τόσα χρόνια δήθεν δεν πρόλαβαν, γιατί δεν δεσμεύονται ότι στην επόμενη διακυβέρνησή τους θα το καθαιρέσουν και γιατί δεν απαιτούν άμεσα από τη ΝΔ να «αποκαταστήσει» το έγκλημα;

Τελικά, όπως φαίνεται, δεν έχουν κάτι τέτοιο στον νου τους. Το έργο αυτό, με τον ανεύθυνο και υποκριτικό τρόπο που λειτουργούν, τους χρειάζεται, όχι όμως ολοκληρωμένο, όχι σε λειτουργία, αλλά

σουν» και στον Κυριάκο Μητσοτάκη. Αυτός από την πλευρά του επιζητά αγωνιώδως τα εφήμερα οφέλη από μια αβαθή «φιλοπεριβαλλοντική» ρητορική, ενώ αρέσκεται να κερδίζει τη συμπάθεια (ή έστω την ουδέτερη στάση) εκείνων που λανθασμένα θεωρούν ότι το έργο Αχελώου θα έχει αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον. Από την άλλη, επιδιώκοντας να διαφοροποιηθεί από τους αντιπάλους του, υπόσχεται αόριστα στους Θεσσαλούς τη «μικρή εκτροπή», αλλά στην πράξη, δύο χρόνια τώρα, δεν κουνάζει ούτε το μικρό του δαχτυλάκι!

Κι αυτός λοιπόν χρειάζεται το έργο, σαν προσδοκία των Θεσσαλών που έχουν ακόμη την αφέλεια να πιστεύουν στις εξαγγελίες του. Όχι όμως τελειωμένο και όχι σε λειτουργία, ώστε, μεταξύ άλλων, να παράγει φιλική προς το περιβάλλον υδροηλεκτρική ενέργεια (τους αρκούν οι ανεμογεννήτριες στα βουνά και τα φωτοβολταϊκά στον κάμπο). Τα έργα Αχελώου συνειδητά επιλέγει (και αυτός) να παραμένουν ημιτελή και εγκαταλελειμμένα!

Εκεί βρισκόμαστε σχετικά με το υδατικό -οικολογικό- αρδευτικό πρόβλημα της Θεσσαλίας και τα έργα Αχελώου.

Ακινησία, υποκρισία, αδιαφορία. Και όσο οι Θεσσαλοί και οι οργανώσεις τους δεν παίρνουν την υπόθεση στα χέρια τους, θα συνεχίσουμε απροστάτευτοι να βιώνουμε τα «αγαθά» της κλιματικής κρίσης και της αναπτυξιακής στασιμότητας.

*** Ο Φάνης Γέμτος είναι γεωπόνος, ομότιμος καθηγητής του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας.**

*** Ο Κώστας Γκούμας είναι γεωπόνος, πρ. δ/τής Εγγείων Βελτιώσεων, πρ. πρόεδρος ΓΕΩΤΕΕ/ΚΕ.**

*** Ο Τάσος Μπαρμπούτης είναι πολιτικός μηχανικός, μέλος Δ.Σ. ΕΘΕΜ, πρ. γραμματέας ΤΕΕ/ΚΔ-Θ.**